

Primljeno:	30-04-2025	
Klasifikacijska oznaka:	P-460/23	
Ustrojstvena jedinica:		
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
-2025-9	Spis	

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-190/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Snježane Horvat Paliska i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijaliste Blaženke Drdić kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice Sanje Mehinović

OIB: [redacted] oju zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Babić, Brborović & Partneri j.t.d. iz Zagreba, Ulica Milana Amruša 5, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/III, OIB: 60383416394, radi sukoba interesa, na sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, klasa: P-460/23, urbroj: 711-02-01/06-2024-6 od 29. svibnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспораваном одлуком туženika utvrđeno je da je tužiteljica, direktorica trgovačkog društva Sisački vodovod d.o.o. za opskrbu pitkom vodom, odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda, počinila povredu odredbe članka 10. stavka 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa nepodnošenjem godišnje imovinske kartice za 2022. godinu u zakonskom roku do 31. siječnja 2023., za koju povredu joj je izrečena sankcija u iznosu od 530,00 eura (točka I. i II. izreke). Tužiteljici je naloženo da novčanu sankciju uplati u roku od 15 dana od zaprimanja odluke na račun prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske (točka III. izreke). U točki IV. i V. izreke odluke određeno je da se novčana sankcija, ako ju tužiteljica ne plati u određenom roku, može izvršiti obustavom isplate dijela mjesečne neto plaće ili obustavom na svim primanjima, koja ne može trajati dulje od dvanaest mjeseci, a iznos obuhvaćen obustavom ne smije prelaziti jednu polovinu neto mjesečne plaće tužiteljice, te će Povjerenstvo izvršnu odluku radi provedbe dostaviti službi koja obavlja obračun plaće tužiteljice, kao i da će se naplata, kad novčana sankcija nije u cijelosti ili djelomično plaćena kako je određeno odlukom, izvršiti prisilno na imovini tužiteljice putem ovlaštene institucije sukladno odredbama posebnog zakona kojim se uređuje postupak prisilne naplate.

2. Tužiteljica osporava odluku tuženika zbog povrede pravila postupka, pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi u bitnome navodi da je prvi puta stupila na dužnost direktorice trgovačkog društva Sisački vodovod d.o.o. 28. lipnja 2022. ali da, s obzirom da je ranije radila u privatnom sektoru, nije znala da stupanjem na navedenu dužnost postaje obveznikom Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj: 143/21. i 36/24. – dalje: ZSSI). Ističe da je 13. veljače 2024. kontaktirala tuženika radi informacija oko osnivanja trgovačkog društva, što ukazuje da ona poštuje odredbe o sprječavanju sukoba interesa, a da je simptomatično to što je već idućeg dana, 14. veljače 2024. dobila obavijest od tuženika da je protiv nje otvoren predmet vezano za nepodnošenje imovinske kartice u odnosu na 2022. godinu. Smatra da tuženik nije imao zakonskog osnova za pokretanje postupka, s obzirom da je postupio protivno odredbama članka 14. stavka 2. i 4. ZSSI-a, jer ju nije pisanim putem pozvao na dužnost ispunjenja imovinske kartice, već je odmah pokrenuo postupak i izrekao joj novčanu sankciju. Osporava obrazloženje tuženika vezano za tu zakonsku odredbu, odnosno navode da nije riječ o obvezniku koji prvi puta podnosi imovinsku karticu povodom prvog stupanja na dužnost, jer iz spisa predmeta, kao i njenih navoda, jasno proizlazi suprotno. Ističe da je te podatke tuženik imao u spisu, a da je u slučaju potrebe mogao izvršiti i dodatne provjere, što ukazuje da je činjenično stanje pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđeno. Također, smatra pogrešnim stav tuženika da se imovinska kartica podnesena 23. ožujka 2023. ne može smatrati imovinskom karticom za 2022. godinu, kao niti ona podnesena 25. siječnja 2024., koja se ima smatrati imovinskom karticom za 2023. godinu. Pojašnjava da je ispunila zakonsku obvezu, jer je imovinske kartice za 2022. i 2023. godinu dostavila, s time da je za 2022. godinu istu dostavila sa zakašnjenjem zbog naprijed iznesenih razloga. Također navodi da nije mogla izvršiti svoju obvezu iz članka 10. stavka 4. ZSSI-a do 31. veljače 2022., budući da je na dužnost stupila 28. lipnja 2022. Pobija i odluku tuženika o izrečenoj sankciji, navodeći da je ista nerazmjerna povredi koja joj se stavlja na teret, jer bi se svrha ostvarila i izricanjem opomene prema članku 49. ZSSI-a, uzimajući u obzir načelo razmjernosti iz članka 48. istog Zakona. S obzirom na činjenicu da je prvi puta postala obveznikom ZSSI-a i nije znala ranije za svoju obvezu, te da je imovinska kartica za 2022. godinu naposljetku i dostavljena, kao i da je tuženik imao mogućnost postupiti i po odredbi članka 48. stavka 2. ZSSI-a, to jest pozvati ju na ispunjenje obveze te obustaviti postupak ili makar sve to uzeti u obzir prilikom izricanja sankcije, smatra da je osporavana odluka nezakonita, te predlaže da ju Sud poništi. Potražuje naknadu troška za sastav tužbe u iznosu od 500,00 eura.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva te ostaje kod utvrđenja i pravnih tumačenja iznesenih u obrazloženju osporavane odluke. Ističe da tužiteljica pogrešno tumači odredbu članka 14. stavka 2. ZSSI-a, koja se odnosi na obvezu podnošenja imovinske kartice povodom stupanja na dužnost, a ne i na podnošenje svake iduće imovinske kartice obveznika. Navodi da je tužiteljica podnijela imovinsku karticu povodom stupanja na dužnost 23. ožujka 2023., što dokazuje da je bila upoznata sa zakonskom obvezom podnošenja imovinskih kartica, kako one povodom stupanja na dužnost, tako i one povodom godišnje obveze podnošenja kartica. Ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji u kojoj je Povjerenstvo dužno obveznika pisanim putem pozvati da ispuni karticu, te da je tužiteljici, kao i drugim obveznicima u aktivnom mandatu, u siječnju 2023. godine sustav upućivao automatske podsjetnike na podnošenje godišnje imovinske kartice. Navodi nadalje da je tužiteljica 14. veljače 2024. putem informativne

obavijesti obaviještena da je u odnosu na nju po službenoj dužnosti otvoren predmet Pp-460/23 vezano za okolnost nepodnošenja imovinske kartice za 2022. godinu, pa je nakon toga, a prije pokretanja postupka, mogla istu podnijeti, što međutim nije učinila. Ističe da se niti jedna od imovinskih kartica podnesenih 23. ožujka 2023. te 25. siječnja 2024. ne može smatrati imovinskom karticom za 2022. godinu. Pojašnjava da je 23. ožujka 2023., sa znatnim zakašnjenjem, tužiteljica podnijela imovinsku karticu povodom stupanja na dužnost 28. lipnja 2022., zbog čega se praktički našla u situaciji da je istu podnijela u vrijeme kada je već bila u obvezi podnijeti godišnju imovinsku karticu za 2022. godinu, ali da samim time nije oslobođena od obveze podnošenja godišnje imovinske kartice za tu godinu, kako je to i propisano člankom 10. stavkom 4. ZSSI-a. Također navodi da u kartici podnesenoj 25. ožujka 2024. u napomeni nije naznačeno da se radi o kartici za 2022. godinu, te se ista smatra karticom za 2023. godinu. Oспорava navode tužiteljice da je naposljetku i dostavila godišnju imovinsku karticu za 2022. godinu, jer to nije učinila niti nakon što je dostavila svoje očitovanje na obavijest o pokretanju postupka, što ukazuje na upornost u nepoštivanju odredaba ZSSI-a te je cijenjeno kao otegotna okolnost prilikom odmjeravanja sankcije. Stoga navode tužbe o nerazmjernosti izrečene sankcije počinjenoj povredi smatra neosnovanim, uzimajući u obzir da je nesporno da tužiteljica nije podnijela imovinsku karticu u zakonskom roku do 31. siječnja 2023., a niti do dana donošenja osporavane odluke, kao i dužnost svakog obveznika da se upozna sa zakonom i obvezama koje iz njega proizlaze. Vezano uz navedeni prigovor, poziva se na pravno shvaćanje ovoga Suda izraženo u presudi poslovni broj: Us II-144/2024-8 od 17. rujna 2024. Zaključno navodi da činjenica što u podnesenim imovinskim karticama tužiteljice nisu utvrđene nepravilnosti nije ni u kakvoj vezi sa podnošenjem drugih imovinskih kartica u propisanom roku. Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

4. Tužiteljica u očitovanju na odgovor tuženika, koji joj je dostavljen sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje: ZUS), osporava navode tuženika te u bitnom ponavlja navode iznesene u tužbi. Tumačenje tuženika smatra neosnovanim i arbitrarnim, te smatra da bi zbog takvog tumačenja ona zapravo trebala podnijeti više istovjetnih imovinskih kartica samo da bi se zadovoljila tražena forma. Navodi da je podnošenjem imovinske kartice 23. ožujka 2023. ispunila svoje obveze, te da su u istoj navedene sve relevantne informacije i nisu utvrđene nikakve nepravilnosti, pa da traženje dodatnih imovinskih kartica sa doslovce istim podacima predstavlja pretjerani formalizam. Oспорava navod tuženika da joj je sustav automatski slao podsjetnik za podnošenje godišnjih imovinskih kartica, te traži da tuženik tu činjenicu dokaže. Navodi također da je nakon primitka obavijesti 14. veljače 2024. da je protiv nje otvoren predmet vezano za nepodnošenje imovinske kartice u odnosu na spornu 2022. godinu, tu imovinsku karticu i podnijela. Oспорava stav tuženika da iz njenog ponašanja proizlazi upornost u nepoštivanju odredbi ZSSI-a, te smatra da ne postoje razlozi da joj se izrekne kazna u tom iznosu, kraj očigledne činjenice da joj tuženik u obzir nije uzeo olakotne okolnosti, već je kao otegotne cijenio one okolnosti koje se ne bi mogle okarakterizirati kao takve. Ostaje kod tužbenog zahtjeva te potražuje i naknadu troška za sastav predmetnog podneska u iznosu od 500,00 eura.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odredbom članka 10. stavka 4. ZSSI-a propisano je da su obveznici dužni jednom godišnje podnositi imovinske kartice Povjerenstvu do 31. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu. Prema stavku 5. navedenog članka Zakona imovinska

kartica iz stavka 4. ovoga članka podnosi se uvijek sa stanjem na zadnji dan prethodne godine.

7. Prema odredbi članka 14. stavka 1. ZSSI-a ako obveznik ne ispuni obvezu podnošenja imovinske kartice iz članaka 10. i 11., te članka 12. stavka 3. ovoga Zakona, Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv obveznika zbog povrede odredbi o podnošenju imovinske kartice. Prema stavku 2. citiranog članka ZSSI-a, iznimno od stavka 1. ovoga članka, Povjerenstvo će obveznika podnošenja imovinske kartice koji prvi put podnosi imovinsku karticu povodom prvog stupanja na dužnost, prije pokretanja postupka iz stavka 1. ovoga članka, pisanim putem pozvati da ispuni imovinsku karticu u roku koji ne može biti kraći od osam dana, a niti duži od 15 dana od dana zaprimanja pisane obavijesti.

8. Prema podacima u spisu tuženika, te navodima tužbe i odgovora na tužbu, nesporno proizlazi da je tužiteljica na dužnost direktorice trgovačkog društva Sisački vodovod d.o.o. stupila 28. lipnja 2022. te da je obveznik primjene ZSSI-a prema članku 3. toga Zakona. Nadalje proizlazi da je tužiteljica imovinsku karticu povodom stupanja na dužnost podnijela sa zakašnjenjem 23. ožujka 2023., a uvidom u Registar imovinskih kartica, ustanovljen kod tuženika, utvrđeno je da tužiteljica nije podnijela imovinsku karticu za 2022. godinu sukladno godišnjoj obvezi propisanoj člankom 10. stavkom 4. ZSSI-a.

9. Stoga, imajući u vidu iznesene podatke, tuženik osnovano zaključuje da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 14. stavka 2. ZSSI-a, kojom je propisana iznimka od stavka 1., jer se ne radi o obvezniku koji prvi puta podnosi imovinsku karticu povodom prvog stupanja na dužnost.

10. S obzirom na navedeno, tuženik je pravilno utvrdio da su ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka iz članka 42. stavka 1. ZSSI-a, o čemu je tužiteljica obaviještena dopisom od 27. veljače 2024., u kojem je zatraženo njezino očitovanje, a sukladno članku 42. stavku 1. i 2. istog Zakona.

11. Nakon razmatranja odlučnih činjeničnih i pravnih pitanja u konkretnom slučaju, ovaj Sud nalazi da je tuženik u zakonito provedenom postupku pravilno utvrdio da je tužiteljica propustom podnošenja imovinske kartice za 2022. do 31. siječnja 2023. počinila povredu odredbe članka 10. stavka 4. ZSSI-a, budući da je podnošenjem imovinske kartice 23. ožujka 2023. ispunila obvezu podnošenja imovinske kartice iz članka 10. stavka 2. ZSSI-a, dok se imovinska kartica podnesena 25. siječnja 2024. odnosi na prethodnu 2023. godinu. Stoga je pravilno utvrđeno da su povrijeđene odredbe o podnošenju imovinske kartice, te navodi tužiteljice ne dovode u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u konkretnom slučaju.

12. Odredbom članka 48. stavka 1. ZSSI-a propisano je, između ostalog, da za povredu odredbi toga Zakona ili propisanog ponašanja iz članka 10. (obveza podnošenja imovinske kartice), Povjerenstvo osobama iz članka 3. ovoga Zakona, uzimajući u obzir načelo razmjernosti, može izreći opomenu i novčanu sankciju.

13. Imajući u vidu naprijed iznesene podatke o postupanju tužiteljice, kao i tuženika u predmetnom postupku, te kako iz postojećih podataka proizlazi da tužiteljica nakon zaprimljene obavijesti o pokretanju postupka iz članka 41. stavka 1. ZSSI-a, a niti do donošenja osporene odluke, nije podnijela imovinsku karticu za 2022. godinu, osnovano je sukladno članku 50. stavku 1. ZSSI-a izrečena novčana sankcija u iznosu od 530,00 eura, koji iznos je minimalni iznos novčane sankcije propisane tom odredbom (propisan raspon od 530,00 do 5.309,00 eura).

14. Stoga niti navodi tužbe o nerazmjernosti izrečene sankcije nisu osnovani. Pri tome valja napomenuti da u upravnim stvarima u kojima je javnopravnom tijelu

zakonom dana diskrecijska ovlast da ocijeni težinu povrede i shodno tome odmjeri sankciju, Sud ocjenjuje samo je li sankcija određena u skladu s ovlastima koje je ZSSI dao tuženiku te je li sukladna svrsi radi koje je ta ovlast dana.

15. U odnosu na ovako suženi okvir ocjene zakonitosti rješenja tuženika, Sud u konkretnoj situaciji nalazi da je osporena odluka donesena u skladu sa svrhom i u okviru dane ovlasti, te je s obzirom na nesporne činjenice predmeta izrečena sankcija razmjerna počinjenoj povredi.

16. S obzirom na navedeno, na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

17. Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora odbijen je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu, 5. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić

Dokument je elektronički potpisan:
Gordana Marušić-Babić

Vrijeme potpisivanja:
25-04-2025
14:47:51

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Marušić-Babić
G=Gordana
CN=Gordana Marušić-Babić

Broj zapisa: 9-3086f-c8c1d

Kontrolni broj: 09c29-e395d-18a6d

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordana Marušić-Babić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.